

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/219/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7116212646
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viktória Midová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7116212646.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viktórie Midovej a sudcov JUDr. Alexandra Husivargu a JUDr. Andrey Galdunovej v spore žalobkyne: X. Š., nar. XX.X.XXXX, bytom v V.Š., F. X, zastúpená JUDr. Jánom Hadzimom, bytom v Košiciach, Jaltská 3, proti žalovaným : 1. Spoločenstvo vlastníkov bytov Baštová 4, so sídlom v Košiciach, Baštová 529/4, IČO: 355 62 84, zastúpený JUDr. Pavlom Barabasom, advokátom, so sídlom v Hrabušiciach, Partizánska 129, 2. BYTEX Slovensko s.r.o., so sídlom v Košiciach, Čárskeho 7, IČO: 36 171 778, zastúpený JUDr. Ivanom Husárom, advokátom, so sídlom v Košiciach, Vojenská 14, 3. Profesionálna dražobná spoločnosť, s.r.o., so sídlom v Košiciach, Masarykova 29, zastúpená JUDr. Ing. Lenkou Kováčovou, advokátkou, so sídlom v Košiciach, Kuzmányho 31, 4. K.. C. Q., nar. XX.X.XXXX, bytom v V., Y. XXXX/X, zastúpený JUDr. Miroslavom Sklenárom, advokátom, so sídlom v Košiciach, Kováčska 14, o určenie neplatnosti dražby, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 16. januára 2018 sp. zn. 39C/162/2016

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalovaní v 1. až 4. rade majú proti žalobkyňi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Košice I (ďalej len súd prvej inštancie alebo len súd) rozsudkom zo dňa 16. januára 2018 č.k.39C/162/2016-209 výrokom I. žalobu zamietol a výrokmi II. až V. priznal žalovaným v 1. až 4. rade nárok na náhradu trov konania voči žalobkyňi každému vo výške 100 %.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobkyňa domáhala určenia neplatnosti dražby uskutočnenej dňa 8.3.2016, predmetom ktorej bol byt č. 9 na 2. poschodí bytového domu na F. ul. č. 4 v V., ktorého vlastníčkou bola žalobkyňa. Dôvody neplatnosti dražby žalobkyňa vymedzila nasledovne :

1. porušenie ust. § 7 ods. 1 zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách z dôvodu, že navrhovateľom dražby nie je osoba oprávnená v zmysle zákona;
2. porušenie ust. § 8 ods. 2 cit. zák. z dôvodu, že jej nebolo umožnené nazrieť do dražobného spisu;
3. porušenie ust. § 17 ods. 9 cit. zák. z dôvodu, že potom, čo požiadala o oznámenie výšky pohľadávky, jej dražobník nevyčíslil príslušenstvo, ani náklady dražby;
4. porušenie ust. § 17 ods. 3 cit. zák. z dôvodu, že oznámenie o konaní tretieho kola dražby nie je podpísané ani zástupcom dražobníka ani žalobcu, a teda neboli platne doručené listiny a nebola dodržaná lehota podľa tohto ustanovenia a nebolo jej doručené v zákonom stanovenej 30 dňovej lehote;
5. zmluva o vykonaní dražby neobsahuje overený podpis predsedu spoločenstva a pečiatku spoločenstva;
6. nie je zrejmé, akým spôsobom sa licitátor zo sumy 105.000 € dopravoval k sume 92.250 €;

7. výkon záložného práva bol neprimeraný a v rozpore s dobrými mravmi podľa § 3 Občianskeho zákonníka.

3. Vykonaným dokazovaním vzal súd za preukázané, že dňa 8.3.2016 o 11.45 hod. prebehlo tretie kolo opakovanej dražby, predmetom ktorej bol byt č. 9 na 2. poschodí vo vchode č. 4 bytového domu F. X so súp. č. XXX, ako aj podiel na spoločných častiach, spoločných zariadeniach domu a spoluvlastnícky podiel k pozemku vo veľkosti 746/10000, vedené na LV č. XXXXX pre katastrálne územie L. Y., ktorého vlastníčkou v čase dražby bola žalobkyňa. Priebeh dražby bol osvedčený notárskou zápisnicou W. XXX/XXXX, W. XXXX/XXXX zo dňa 8.3.2016, vyhotovenou notárskym kandidátom JUDr. Tomášom Číževským. Tretie kolo opakovanej dražby bolo úspešné a vydražiteľom bytu sa stal žalovaný v 4. rade, ktorý byt vydražil za cenu 101.000 € a bol mu udelený príklep. Navrhovateľom dražby bol žalobca v 1. rade a predmet dražby bol ohodnotený znalcom K. R. Y. znaleckým posudkom č. XXX/XXXX zo dňa 30.9.2015 na všeobecnú cenu 123.000 €. Najnižšie podanie bolo v hodnote 105.000 € a keďže ani po tretej výzve licitátora žiaden z účastníkov dražby neurobil ani najnižšie podanie vo výške 105.000 €, licitátor v zmysle zmluvy o výkone dražby uzavretej so žalobcom v 1. rade postupne znižoval podanie až na 92.250 €. Oznámenie o začatí výkonu záložného práva zo dňa 14.7.2015 bolo vypracované žalovaným v 3. rade a adresované žalobkyni a výška vymáhaného nároku záložného veriteľa (žalovaného v 1. rade) k 13.7.2015 bola určená v celkovej výške 4.463,06 €, ktorú tvorila istina v sume 3.748,78 €, príslušenstvo v sume 501,28 € a náklady spojené s výkonom záložného práva s DPH v sume 213 €. Žalobkyňa bola vyzvaná, aby túto pohľadávku v celkovej výške 4.463,06 € uhradila do 30 dní odo dňa doručenia výzvy na označený účet žalovaného v 3. rade. Vyššie uvedenému oznámeniu o začatí výkonu záložného práva predchádzala upomienka žalovaného v 2. rade, adresovaná žalobkyni, zo dňa 25. marca 2015, podľa ktorej jej nedoplatok za služby spojené s bývaním a do fondu opráv predstavoval sumu 2.630,04 € a penále 487,44 €, na zaplatenie ktorej bola žalobkyňa vyzvaná do 31.1.2014 s upozornením, že ak v tejto lehote pohľadávku neuhradí, navrhne vykonanie verejnej dražby v zmysle zákona č. 527/2002 Z.z.. Prvé kolo dražby sa konalo dňa 16. decembra 2015 a oznámenie o konaní tohto prvého kola dobrovoľnej dražby bolo zo dňa 9.11.2015 a ako navrhovateľ dražby bol uvedený žalobca v 1. rade. Žalovaný v 3. rade písomne oznámil žalobkyni celkovú výšku pohľadávky, vrátane nákladov dražobníka v sume 7.693,36 € listom zo dňa 27. novembra 2015 a zároveň vyzval žalobkyňu, že túto pohľadávku je potrebné uhradiť na účet dražobníka do 30. novembra 2015, t.j. pred dátumom konania prvej dražby (16. decembra 2015). Prvé kolo dražby a následne aj druhé kolo dražby, ktoré sa uskutočnilo dňa 3.2.2016, boli neúspešné a žalovaný v 3. rade (dražobník) listom zo dňa 8. februára 2016 oznámil ďalšie kolo dobrovoľnej dražby, v poradí tretie, ktoré sa uskutočnilo dňa 8. marca 2016 a ako navrhovateľ dražby je opäť uvedený žalovaný v 1. rade. Oznámenie o opakovanej dobrovoľnej dražbe (tretie kolo) zo dňa 8. februára 2016 bolo žalobkyni doručené dňa 10. februára 2016 (č.l. 41 spisu). Najnižšie podanie bolo v tomto oznámení určené sumou 105.000 € a všeobecná cena predmetu dražby v zmysle znaleckého posudku sumou 123.000 €. Z vyhlásenia záložného veriteľa (žalovaného v 1. rade) zo dňa 17. augusta 2015 súd zistil, že žalovaný v 1. rade ako navrhovateľ dražby vyhlásil, že predmet dražby je možné dražiť a vyhlásil aj pravosť, výšku a splatnosť pohľadávky, pre ktorú navrhol výkon záložného práva, pričom v zmysle tohto vyhlásenia žalobkyňa ako dlžníčka dlhovala ku dňu 13.7.2015 sumu v celkovej výške 4.250,06 €, ktorá sa stala splatnou dňa 13.7.2015. Zo zmluvy o vykonaní druhej opakovanej dražby, uzavretej dňa 8. februára 2016 medzi žalovaným v 1. rade a žalovaným v 3. rade súd zistil, že predmetom dražby bol byt č. 9 na II. poschodí vo vchode 4 bytového domu F. X so súpisným číslom XXX, postavený na parcele registra C KN č. 332, podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu 746/10000 a spoluvlastnícky podiel k pozemku s parcelným číslom 332 s výmerou 649 m² - zastavané plochy a nádvoria v rozsahu 746/10000 €. Zabezpečená pohľadávka ku dňu 13.7.2015 bola v článku IV zmluvy určená v celkovej výške 4250,06 €. Suma najnižšieho podania bola stanovená vo výške 105.000 € s tým, že v prípade, že nebude urobené ani najvyššie podanie, navrhovateľ dražby súhlasí s tým, aby licitátor postupne znižoval po 500 € najnižšie podanie až do výšky 75 % z hodnoty predmetu dražby určenej znaleckým posudkom (bod V.2. vyššie uvedenej zmluvy). Túto zmluvu za žalovaného v 3. rade podpísal konateľ Y. R. H. a za žalovaného v 1. rade predseda spoločenstva Tomáš Kolesár a na tejto zmluve je aj pečiatka žalovaného v 3. rade. Na základe vyššie uvedenej zmluvy sa uskutočnilo tretie kolo (úspešnej) dražby dňa 8.3.2016. Žalobkyňa napriek opakovaným výzvam dražobníka predmet dražby neodovzdala. V zmysle písomnej správy o výkone záložného práva zo dňa 10. apríla 2017 náklady dražby a odmena dražobníka predstavovali 5.833,50 € s DPH, náklady súvisiace s notárskou úschovou predstavovali 319,16 € s DPH a zabezpečená pohľadávka záložného veriteľa a navrhovateľa dražby (žalovaného v 1. rade) predstavovala 8.094,41 €. Zostávajúca časť výťažku dražby vo výške 86.752,93 € bola zložená do notárskej úschovy. Z upomienky

žalovaného v 1.rade, adresovanej žalobkyni (č.l. 145 spisu), vystavenej ku dňu 9.3.2016 súd zistil, že celkový nedoplatok žalobkyne na službách spojených s užívaním bytu č.9 na F.M. X v V. predstavoval 7.049,97 €.

4. Právne posudzoval vec podľa ustanovení §§ 3, 7, 8, 16, 17, 21, 22 a 33 zákona 527/2002 Z.z. a dobrovoľných dražieb a dospel k záveru, že dôvody neplatnosti uvádzané žalobkyňou nie sú takými dôvodmi, ktoré predstavujú porušenie zákona o dobrovoľných dražieb a ktoré by boli v príčinnej súvislosti s ujmom vzniknutou žalobkyni na jej právach. Pokiaľ žalobkyňa namietala, že navrhovateľom dražby nebola osoba oprávnená v zmysle zákona, nakoľko v oznámení o začatí výkonu záložného práva zo dňa 14.7.2015 je ako navrhovateľ dražby uvedený žalovaný v 1.rade, v zastúpení žalovaným v 2.rade súd uviedol, že navrhovateľom dražby v zmysle tohto oznámenia, ako aj v zmysle notárskej zápisnice osvedčujúcej priebeh dražby dňa 8.3.2016 bol žalovaný v 1.rade ako záložný veriteľ, a teda nie žalovaný v 2.rade. K uvedeniu zastúpenia žalovaného v 1.rade žalovaným v 2.rade v oznámení o začatí výkonu záložného práva zo dňa 14.júla 2015 došlo iba z toho dôvodu, že medzi žalovanými v 1. a 2.rade bola uzavretá mandátna zmluva, ktorou žalovaný v 1.rade poveril žalovaného v 2.rade vykonávaním určitých činností, ktoré boli v tejto zmluve uvedené, z tejto mandátnej zmluvy však nevyplývalo oprávnenie žalovaného v 2.rade na podanie návrhu na výkon záložného práva. Súd uzavrel, že len samotné označenie žalovaného v 2.rade ako zástupcu žalovaného v 1.rade v oznámení o začatí výkonu záložného práva neznamená, že podal návrh na výkon záložného práva, keďže z ostatných listín je zrejmé, že navrhovateľom dražby bol žalovaný v 1.rade a samotné označenie žalovaného v 2.rade ako zástupcu žalovaného v 1.rade nepredstavuje porušenie zákona o dobrovoľných dražieb, ktorým by žalobkyni bola spôsobená ujma na jej právach a nie je dôvodom pre vyhlásenie dražby za neplatnú. K námietke žalobkyne, že jej nebolo umožnené nazrieť do dražobného spisu v rozpore s ust. § 8 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražieb súd uviedol, že toto svoje tvrdenie žalobkyňa žiadnym spôsobom nepreukázala, neuviedla dôvod tohto odmietnutia a pokiaľ navrhla vypočúť na preukázanie tejto skutočnosti svojho zástupcu JUDr. Jána Hadzimu, súd uviedol, že nemohol byť v konaní vypočutý ako svedok, nakoľko je zároveň zástupcom žalobkyne, a preto háji jej záujmy. K námietke žalobkyne, že na základe jej žiadosti o oznámenie výšky pohľadávky jej dražobník nevyčíslil príslušenstvo ani náklady dražby, súd uviedol, že v zmysle § 17 ods. 9 zákona o dobrovoľných dražieb má dlžník právo na oznámenie výšky pohľadávky spolu s príslušenstvom a nákladmi dražby, teda na oznámenie celkovej sumy, ktorú je potrebné zložiť, ak chce odvrátiť dražbu splnením dlhu. Z oznámenia o výške pohľadávky zo dňa 27.11.2015, vypracovaného žalovaným v 3.rade a adresovaného žalobkyni súd zistil, že celková výška pohľadávky, vrátane nákladov dražobníka bola uvedená v sume 7.693,30 € a žalobkyňa bola vyzvaná na jej úhradu do 30.11.2015. Zároveň poukázal tiež na to, že už zo samotného oznámenia o začatí výkonu záložného práva zo dňa 14.7.2015, ktoré časovo predchádzalo písomnému oznámeniu dražobníka o výške pohľadávky je zrejmé, že v tomto bola špecifikovaná výška dlžnej sumy súhrne v sume 4.463,06 €, z toho istina 3.748,78 €, príslušenstvo vo výške 501,28 € a náklady spojené s výkonom záložného práva vo výške 213 €. Výška dlžnej sumy teda bola presne špecifikovaná v písomnom oznámení a bola daná v súhrne v celku v súlade s ust. § 17 ods. 9 zákona o dobrovoľných dražieb tak, aby bolo žalobkyni zrejmé, akú celkovú dlžnú sumu má vyplatiť v prípade, ak chce odvrátiť dôsledky začatého výkonu záložného práva prostredníctvom dražby. Z tohto dôvodu súd uzavrel, že nebolo porušené ust. § 17 ods. 9 zákona o dobrovoľných dražieb. K ďalšiemu namietanému porušeniu zákona (§ 17 ods. 3) spočívajúceho v tom, že oznámenie o konaní tretieho kola dražby nie je podpísané ani zástupcom dražobníka, ani žalobcu, a teda neboli jej platne doručené listiny a nebola dodržaná zákonom stanovená lehota 30 dní súd uviedol, že v zmysle § 17 ods. 8 zákona o dobrovoľných dražieb iba rovnopis oznámenia o dražbe uložený u dražobníka musí byť podpísaný navrhovateľom dražby a podpis navrhovateľa dražby musí byť úradne osvedčený. Zo zákona však nevyplýva, že by rovnopis oznámenia o dražbe, ktorý sa zasiela v zmysle § 17, by musel byť opatrený overeným podpisom navrhovateľa. Ani v tomto prípade preto nedošlo k porušeniu zákona o dobrovoľných dražieb. Zároveň pokiaľ žalobkyňa namietala, že nebola zachovaná lehota 30 dní na doručenie oznámenia o začatí výkonu dražby konanej dňa 8.3.2016, súd uviedol, že išlo o dražbu opakovanú a v tomto prípade v zmysle ust. § 22 ods. 4 je stanovená lehota na doručenie oznámenia o začatí opakovanej dražby najmenej 10 dní, čo bolo v prejednávanej veci preukázané. Oznámenie o opakovanej dražbe zo dňa 8.2.2016 bolo doručené žalobkyni poštou a toto prevzala dňa 10.2.2016, teda lehota 10 dní pred začatím opakovanej dražby bola dodržaná. K námietke žalobkyne, že zmluva o vykonaní opakovanej dražby neobsahuje overený podpis predsedu spoločenstva a pečiatku spoločenstva súd uviedol, že ust. § 16 zákona o dobrovoľných dražieb nevyžaduje osvedčenie podpisov na zmluve, takisto chýbajúca pečiatka žalovaného v 1.rade na zmluve nespôsobuje jej neplatnosť. Zo zmluvy o vykonaní druhej

opakovanej dražby zo dňa 8.februára 2016 (č.l. 156 a nasledujúcich spisu) vzal súd za preukázané, že táto bola podpísaná tak konateľom žalovaného v 3.rade, ako aj štatutárnym zástupcom žalovaného v 1.rade ako navrhovateľa dražby, pričom podpis štatutárneho zástupcu žalovaného v 1.rade bol overený notárom. Zmluva bola teda podpísaná osobami oprávnenými konať v mene účastníkov zmluvy (navrhovateľa dražby a dražobníka) a bola preto uzavretá platne. K ďalšiemu dôvodu t.j., že nie je zrejmé, akým spôsobom licitátor sa zo sumy najnižšieho podania 105.000 € dopracoval k sume 92.250 € súd uviedol, že žalovaní v 1. a 3.rade v zmluve o vykonaní druhej opakovanej dražby zo dňa 8.2.2016 využili svoje oprávnenie v zmysle § 16 ods. 7 zákona o dobrovoľných dražbách a dohodli sa, že v prípade, ak nebude urobené ani najnižšie podanie vo výške 105.000 €, žalovaný v 1.rade súhlasí s tým, aby licitátor postupne znižoval po 500 € najnižšie podanie až do výšky 75 % z hodnoty predmetu dražby určenej znaleckým posudkom. Z notárskej zápisnice o priebehu dražby, konanej dňa 8.3.2016 vyplynulo, že nikto z účastníkov dražby neurobil ani najnižšie podanie v sume 105.000 €, preto licitátor v zmysle zmluvy o vykonaní druhej opakovanej dražby postupne znižoval podanie až na sumu 92.250 €, čo predstavuje 75% hodnoty predmetu dražby (123.000 €). Za nedôvodný preto považoval aj tento žalobkyňou uvádzaný dôvod neplatnosti dražby. K námietke žalobkyne o neprimeranosti výkonu záložného práva vzhľadom na výšku pohľadávky a výkon záložného práva v rozpore s dobrými mravmi súd uviedol, že v zmysle § 33 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách záložný veriteľ (žalovaný v 1. rade) zodpovedá sa pravosť, výšku a splatnosť pohľadávky, pre ktorú sa navrhuje výkon záložného práva a zodpovedá za škodu, ktorá vznikne porušením tejto povinnosti. Výšku tejto pohľadávky preto nie je možné preskúmať v samotnej dražbe. Dražobník teda vykonáva dražbu na pohľadávku v zmysle vyhlásenia navrhovateľa dražby a nie je povinnosťou dražobníka skúmať oprávnenosť existencie a výšky uplatnenej pohľadávky, ktorá je výslovne na zodpovednosť navrhovateľa dražby ako záložného veriteľa. K tvrdenému rozporu výkonu záložného práva s dobrými mravmi v zmysle § 3 Obč. zák. súd uviedol, že v zmysle ust. § 853 ods. 2 Obč. zák. ustanovenie § 3 na právne vzťahy medzi záložnými veriteľmi a vlastníkom bytu alebo rodinného domu pri zániku jeho vlastníctva na základe uplatnenia záložného práva nemožno použiť, z ktorého dôvodu je vylúčené použitie analógie § 3 Obč. zák. aj v tejto prejednávanej veci.

5. Súd teda uzavrel, že nebolo zistené žiadne porušenie zákona o dobrovoľných dražbách v súvislosti s dražbou bytu vo vlastníctve žalobkyne, konanou dňa 8.3.2016 a žalobe preto nebolo možné vyhovieť. Vo vzťahu k žalovanému v 2. rade pritom súd žalobu zamietol z dôvodu nedostatku jeho pasívnej legitímácie, keďže v zmysle § 21 ods. 4 zákona o dobrovoľných dražbách účastníkom súdneho konania o neplatnosť dražby sú iba navrhovateľ dražby, dražobník, vydražiteľ a predchádzajúci vlastník a dotknutá osoba podľa odseku 2.

6.Súd v konaní nevykonal dôkaz navrhnutý žalovanými, a to výsluch samotnej žalobkyne, ako aj výsluch zamestnanca dražobníka z dôvodu hospodárnosti konania, ako aj z dôvodu, že namietané skutkové tvrdenia týkajúce sa neplatnosti dražby boli vyvrátené samotnými listinami predloženými stranami sporu. Z tohto dôvodu ani nežiadal spis celého dražobného konania. Pokiaľ ide o listiny predložené žalobkyňou pred pojednávaním, súd konštatoval, že tieto by žiadnym spôsobom neprinesli rozhodnutie v prospech žalobkyne. V podstate ide vo svojej väčšine o listiny, ktoré sa nachádzali už v spise a ktoré len vyvrátili skutkové tvrdenia žalobkyne, pre ktoré sa domáhala vyhlásenia neplatnosti dražby.

7.O nároku žalovaných v 1. až 4. rade na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 ods.1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Nakoľko boli všetci žalovaní v konaní úspešní v plnom rozsahu, súd im priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100%.

8.Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podala odvolanie žalobkyňa z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. a/, b/, c/, g/ a h/ CSP a navrhla rozsudok zrušiť (správne zmeniť - poznámka odvolacieho súdu) a vyhovieť jej žalobe na určenie neplatnosti dražby. V dôvodoch odvolania uviedla, že bola uplatnená sudcovská koncentrácia na pojednávaní dňa 16.1.2018, hoci v tejto prejednávanej veci je vylúčená, pretože konanie začalo ešte za účinnosti OSP. Na začiatku pojednávania dňa 16.1.2018 súd odmietol všetky návrhy na dokazovanie a vyhlásil, že nebude prihliadať na vyjadrenie žalobkyne zo dňa 11.1.2018, čím jej odňal právo uplatniť všetky relevantné dôkazy a tvrdenia. Spochybnila zápis záložného práva v prospech vlastníkov bytov, keďže k jeho zápisu na list vlastníctva došlo ešte pred vznikom pohľadávky. Pokiaľ ide o zabezpečenú pohľadávku a jej výšku, namietala, že nie je zrejmé, kedy sa skutočne stala splatnou, keďže nedoplatok vyplývajúci z upomienky zo dňa 25.3.2015 žalobkyňa reklamovala. Ďalšia

upomienka zo dňa 9.3.2016 bola vystavená až po dražbe. Namietala ďalej, že v oznámení o začatí výkonu záložného práva zo dňa 14.7.2015 bol uvedený ako navrhovateľ žalovaný v 2. rade, ktorý nebol oprávnenou osobou na podanie návrhu na začatie výkonu záložného práva. Spochybnila oprávnenie predsedu spoločenstva vlastníkov bytov Tomáša Kolesára konať v mene žalovaného v 1. rade vzhľadom na prebiehajúce súdne konanie o neplatnosť jeho voľby, vedené na Okresnom súde Košice I pod sp.zn. 39C 335/2015. Zopakovala, že nebolo jej umožnené nahliadnuť do dražobného spisu dňa 26.11.2015 a v ten istý deň uplatnila aj požiadavku, aby jej dražobník oznámil výšku pohľadávky s vyčísleným príslušenstvom a nákladmi dražby, pričom oznámenie o výške pohľadávky zo dňa 27.11.2015 je bez jej špecifikácie. Namietala ďalej, že oznámenie o opakovanej dobrovoľnej dražbe zo dňa 8.2.2016 nebolo podpísané ani dražobníkom ani navrhovateľom dražby a ani opatrené pečiatkou ani v kópii. Namietala tiež výšku najnižšieho podania, ktorá bola pod hranicou 75% všeobecnej hodnoty stanovenej znaleckým posudkom, keďže v zmysle znaleckého posudku všeobecná hodnota bola 123.041,19 €, z čoho 3/4 predstavuje suma 92.280,892 €. Vytykala dražobníkovi, že doposiaľ jej nevyplatil výtazok dražby a nezabezpečil spísanie zápisnice o odovzdaní predmetu dražby a bezodkladné vyplatenie ďalších veriteľov. Žalobkyni tak vzniká škoda, pretože dva roky od predmetnej dražby byt nevyužíva a jej osobné veci a zariadenie bytu vydražiteľ z bytu vystaňoval. Trvá teda na tom, že došlo k porušeniu zákona o dobrovoľných dražbách, z ktorého dôvodu je dražba neplatná.

9. Žalovaný v 1. rade vo vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že žalobkyni nebolo znemožnené uplatňovanie jej práv, keďže mala dostatočný časový priestor na navrhovanie dôkazov. Tvrdenia týkajúceho sa súdneho sporu vedeného na Okresnom súde Košice I pod sp.zn. 39C 335/2015 nesúvisia s týmto prebiehajúcim konaním a navyše vo vyššie uvedenom spore bolo rozhodnuté v neprospech žalobkyne a je predpoklad, že krajský súd tento rozsudok potvrdí. Pokiaľ ide o sumu najnižšieho podania, poukázal na to, že všeobecná hodnota bola znaleckým posudkom určená sumou 123.000 €, a nie 123.041,19 €. Za rozporné považoval správanie žalobkyne, keď na jednej strane sa domáha určenia neplatnosti dražby a na druhej strane kritizuje, že výtazok z dražby jej nebol doposiaľ vyplatený. Žalobkyňa pritom do dnešného dňa nevypratala predmetný byt a keďže si opakovane neplnila svoje povinnosti súvisiace s úhradami za služby spojené s užívaním bytu, opätovne došlo k výkonu zákonného záložného práva.

10. Ďalšie vyjadrenia vo veci neboli podané.

11. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobkyne ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 365 ods. 1 písm. a/, b/, c/, g/ a h/ CSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobkyne nie je možné vyhovieť.

12. Rozsudok je vo výroku vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

13. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 19. marca 2019 o 9.40 hod v pojednávacej miestnosti č. dverí 202, 2. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 12.marca 2019 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1, 3 CSP.

14. Žalobkyňa v odvolaní uplatnila odvolacie dôvody v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. a/, b/, c/, g/ a h/ CSP, t.j. neboli splnené procesné podmienky (a), súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (b), rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd (c), zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené (g) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (h).

15. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. a/ CSP (neboli splnené procesné podmienky) je naplnený vtedy, ak súd konal napriek tomu, že neboli splnené procesné podmienky. Ide o podmienky, za ktorých súd môže konať a rozhodovať. Ide tu o vecné procesné podmienky (kvalifikovaný spôsob začatia konania, t.j. v sporovom konaní žaloba, splnenie poplatkovej povinnosti), podmienky na strane súdu (právomoc, príslušnosť), procesné podmienky na strane účastníkov (procesná subjektivita procesná

spôsobilosť, prípadné povinné zastúpenie advokátom) a tzv. negatívne procesné podmienky (prekážka začatého konania, prekážka rozsúdenej veci). Skúmanie týchto procesných podmienok je úradnou povinnosťou súdu počas celého konania. Výnimkou je skúmanie splnenia podmienky všeobecnej miestnej príslušnosti a osobitnej miestnej príslušnosti danej na výber, ktorú súd skúmal len na námietku žalovaného pri prvom procesnom úkone, ktorý mu patrí. Nedostatky niektorých procesných podmienok sú neodstrániteľné a prítomnosť takéhoto nedostatku bráni súdu v konaní a rozhodovaní, čo vedie k zastaveniu konania. V ostatných prípadoch je povinnosťou súdu nedostatok procesnej podmienky odstrániť. Vadou predpokladanou v § 365 ods. 1 písm. a/ CSP tak trpí konanie v prípade, keď súd vec prejednal a rozhodol napriek vyššie naznačeným nedostatkom. V prípade namietaného nedostatku príslušnosti súdu, o vadu konania v podobe nedostatku príslušnosti súdu pôjde iba v prípade, keď v konaní neboli dodržané ustanovenia o vecnej príslušnosti, osobitnej i výlučnej miestnej príslušnosti alebo o kauzálnej príslušnosti.

16. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b/ CSP (súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces) je naplnený vtedy, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Tento odvolací dôvod je potrebné vykladať eurokonformne s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá predpokladá, že v tomto prípade ide o porušenie procesných práv. Ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít a ak takejto ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.

17. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. c/ CSP je naplnený vtedy, ak rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávny obsadený súd. Požiadavka správne obsadeného súdu znamená jeho obsadenie zákonným sudcom.

18. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. g/ CSP (zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené) je daný, ak zistený stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené. Prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky. Uvedený odvolací dôvod nachádza uplatnenie najmä vtedy, ak strany sporu neboli náležitým spôsobom poučené o následkoch sudcovskej koncentrácie konania.

19. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP (rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci) odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

20. Odvolací súd dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

21. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonanie ďalších dôkazov nebolo potrebné, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 191 a § 192 CSP, z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver a nebolo zistené žiadne porušenie procesných práv ani iná vada konania, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, preto odvolací súd rozsudok ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

22. Správne, podrobné, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

23. Žalobkyňa v odvolaní argumentuje skutočnosťami, ktoré uvádzala už v konaní pred súdom prvej inštancie a s ktorými sa súd náležite a správne vysporiadal pri rozhodovaní daného sporu, vrátane otázky, prečo nevykonal ďalšie dôkazy navrhnuté stranami sporu, preto odvolacie námietky žalobkyne nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku a neumožňujú prijať iné závery.

24. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a k odvolacím námietkam žalobkyne odvolací súd uvádza nasledovné :

25. K námietke žalobkyne o uplatnení sudcovskej koncentrácie v konaní odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie sa dôsledne riadil ust. § 470 ods. 2 CSP a ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania nepoužil. Ako vyplýva zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 16.1.2018, súd po prednesoch zástupcu žalobkyne a žalovaných určil, ktoré skutkové tvrdenia považuje za zhodné, ktoré za sporné, uviedol predbežné právne posúdenie veci ohľadom všetkých žalobkyňou namietaných dôvodov neplatnosti dražby a s konštatovaním, že všetko, čo sa namietalo, bolo preukázané listinnými dôkazmi, uzavrel, že nie je dôvod vykonať výsluch strán sporu alebo svedkov a ani dôvod vyžiadať si celý spis ohľadne dobrovoľnej dražby. Po uvedení konečného predbežného právneho posúdenia veci oboznámil strany sporu s doručením vyjadrenia žalobkyne k predmetu konania zo dňa 10.1.2018 na č.l. 194 až 196 a následne pristúpil k oboznámeniu s obsahom tohto vyjadrenia k predmetu konania. Po záverečných rečiach vyhlásil uznesenie, ktorým zamietol návrh na vykonanie dokazovania vyžiadaním celého spisu o priebehu dobrovoľnej dražby, návrh na vykonanie dokazovania výsluchom svedkyne, výsluchom konateľov žalovaného v 3.rade, výsluchom Y. A. a výsluchom M. V. a následne vyhlásil uznesením dokazovanie za skončené a vyhlásil rozsudok.

26. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že súd nezamietol návrh na vykonanie dôkazov navrhnutých (aj) žalobkyňou z toho dôvodu, že ako prostriedky procesného útoku neboli uplatnené včas v zmysle § 153 CSP.

27. Súd sa dôsledne riadil ust. § 185 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná. Vzhľadom na skutočnosť, že listinnými dôkazmi predloženými stranami sporu bol dostatočne zistený skutkový stav pre rozhodnutie vo veci, z dôvodu hospodárnosti zamietol návrh na vykonanie ďalších navrhnutých dôkazov, ktoré z hľadiska rozhodnutia vo veci boli nadbytočné.

28. Zároveň je nepravdivé tvrdenie žalobkyne v odvolaní, že súd odmietol prihliadnúť na ňou predložené vyjadrenie zo dňa 10.1.2018, pretože ako vyplýva z obsahu zápisnice, na tomto pojednávaní pristúpil k oboznámeniu s obsahom tohto vyjadrenia žalobkyne, nachádzajúc sa na č.l. 194 až 196.

29. Vyššie uvedeným postupom súdu teda nedošlo k odňatiu žiadnych procesných práv žalobkyne.

30. K odvolacej námietke žalobkyne o spornosti zápisu záložného práva v prospech vlastníkov bytov z dôvodu jeho zápisu na list vlastníctva pred vznikom pohľadávky odvolací súd uvádza, že túto skutočnosť ako prostriedok procesného útoku žalobkyňa prvýkrát uvádza až v odvolacom konaní a keďže nepreukázala, že by ju nemohla bez svojej viny uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie alebo že by išlo o iný prípad v zmysle ust. § 366 CSP, kedy je možné prostriedky procesného útoku uplatniť v odvolacom konaní, odvolací súd na toto jej tvrdenie neprihliadol a otázkou dôvodnosti zápisu záložného práva na liste vlastníctva sa nezaoberal.

31. Pokiaľ žalobkyňa spochybnila oprávnenie predsedu spoločenstva vlastníkov bytov M. V. konať v mene žalovaného v 1. rade vzhľadom na prebiehajúce súdne konanie o neplatnosť jeho voľby, vedené na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 39C 335/2015, odvolací súd uvádza, že v konaní bola žaloba zamietnutá v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 27.9.2018 sp. zn. 3 Co 307/2017 a rozsudok je právoplatný. Nedôvodná je preto aj táto odvolacia námietka.

32. K tvrdenej spornosti pohľadávky a jej výšky s odkazom na upomienku zo dňa 25. marca 2015 odvolací súd uvádza, že táto upomienka žalovaného v 2. rade predchádzala oznámeniu o začatí výkonu záložného práva zo dňa 14. júla 2015. V tejto upomienke bol určený celkový nedoplatok na službách spojených s bývaním a na poplatkoch do fondu opráv ku dňu 25.3.2015 vo výške 2.630,04 € a zároveň bol vyčíslený aj poplatok z omeškania (označený ako penále) k tomuto dňu vo výške 487,44 €. Táto pohľadávka pritom už bola splatná v čase vystavenia upomienky, keďže vyúčtovanie za rok 2013, ako aj

jednotlivé zálohové platby označené v tejto upomienke, splatné vždy 25. dňa v mesiaci, neboli zaplatené v určenej lehote. Nesprávne určená dodatočná lehota na úhradu dátumom 31.1.2014 preto nemá žiaden vplyv z hľadiska splatnosti vyššie uvedenej pohľadávky.

33. Pokiaľ súd prvej inštancie poukazoval na upomienku zo dňa 9.3.2016, ktorá bola vystavená po dražbe dňa 8.3.2016, túto uvádzal len ako jeden z listinných dôkazov predložených v konaní, nie však ako dôkaz o výške pohľadávky pred podaním návrhu na začatie výkonu záložného práva. Výška pohľadávky v čase oznámenia začatia výkonu záložného práva vyplývala priamo z tohto oznámenia v spojení s vyhlásením žalovaného v 1. rade ako navrhovateľa dražby o pravosti, splatnosti a výšky pohľadávky zo dňa 17. augusta 2015 a výška pohľadávky v čase konania tretieho kola dražby vyplývala z oznámenia žalovaného v 3. rade o výške pohľadávky zo dňa 27. novembra 2015, uvedená v sume 7.693,36 €.

34. Pokiaľ ide o odvolacie námietky týkajúce sa podania návrhu na začatie výkonu záložného práva neoprávnenou osobou, neumožnenia žalobkyni nahliadnuť do dražobného spisu, nepodpísania oznámenia o konaní tretieho kola dražby ani dražobníkom, ani navrhovateľom dražby, s týmito námietkami sa súd prvej inštancie dôsledne vysporiada a odvolací súd odkazuje na argumentáciu súdu prvej inštancie ohľadne týchto námietok, ktorá je správna a výstižná a na tomto mieste tieto argumenty znovu neopakuje.

35. Nedôvodná je aj odvolacia námietka o nesprávne určenej výške najnižšieho podania 92.250 €, keďže znaleckým posudkom bola určená všeobecná cena dražených nehnuteľností sumou 123.000 €, z čoho 75% predstavuje 92.250 €, ktorá suma predstavovala najnižšie podanie pri treťom kole dražby.

36. Nedôvodné a nenáležité sú odvolacie námietky žalobkyne o nevyplatení výťažku dražby a nezabezpečení spísania zápisnice o odovzdaní predmetu dražby, keďže ako vyplynulo z obsahu spisu, žalobkyňa bola opakovane vyzývaná dražobníkom na odovzдание predmetu dražby, túto povinnosť si však nespĺnila a z toho dôvodu nemohlo dôjsť ani k vyplateniu výťažku z dražby.

37. Pokiaľ žalobkyňa tvrdí vznik škody z dôvodu, že odo dňa dražby neužíva byt a nebol jej vyplatený zostatok výťažku, pričom jej osobné veci a zariadenie bytu boli vystaňované do iných priestorov, odvolací súd uvádza, že momentom udelenia príklepu na dražbe vlastníkom bytu sa stal žalovaný v 4. rade, z ktorého dôvodu žalobkyňa už nemá právo užívať byt a keďže si dobrovoľne nespĺnila svoju povinnosť byt odovzdať, nemá nárok na vyplatenie výťažku z dražby.

38. Odhliadnuc od vyššie uvedeného, nevyplatenie výťažku z dražby nemá za následok neplatnosť dražby.

39. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov, ako aj z dôvodov uvedených v napadnutom rozsudku odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil, vrátane výrokov o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie.

40. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 CSP.

41. Žalobkyňa bola v odvolacom konaní neúspešná, nemá preto nárok na náhradu trov odvolacieho konania, žalovaní v 1. až 4. rade boli v odvolacom konaní plne úspešní, preto im súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu proti neúspešnej žalobkyni, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia v zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP.

42. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).